

Meijin : zupełne mistrzostwo na drodze wojownika

Idō - Ruch dla Kultury : rocznik naukowy : [filozofia, nauka, tradycje wschodu, kultura, zdrowie, edukacja] 4, 454

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SPORT I SZTUKI WALKI / SPORT & MARTIAL ARTS

Meijin – zupełne mistrzostwo na drodze wojownika

Mistrz Minoru Mochizuki 10 dan
(za: „Aikigoshindo Kaishi”, nr 33, 2003)

Odszedł wybitny mistrz, *meijin* Minoru Mochizuki (11.04.1907–30.05.2003). Był uczniem J. Kanō, K. Mifune i M. Ueshiby, twórcą szkoły *yoseikan* (dōjō w Shizuoka prowadzone jest od 1929 r.), nauczycielem m.in. A. Floqueta i R. Hernaeza. Twórczo rozwinął przekaz swoich nauczycieli wchodząc do panteonu mistrzów – twórców japońskiej kultury.

Yoseikan oznacza Dom Honoru i Sprawiedliwości. Meijin Minoru uczył tam wojennych form aikidō, jūjutsu, iai i kenjutsu. Trening wyglądał następująco: ćwiczenie atemi na workach, te-hodoki, happoken kata, wreszcie randori – np. kilkunastu na jednego, atak z różną bronią, obrona z dużą ilością sutemi-nage. Praktykowane jest też

kobudō w wersji *yoseikan shintō-ryū*, np. iai ćwiczone w kumi-tachi. Jeden z nauczycieli mistrza Minoru – Sanbo Toku – stoczył kiedyś kolejno 165 walk jūdō. Młody Minoru trenował jūdō od piątego roku życia.

Od pobytu w Europie w latach 1951–1953 M. Mochizuki był nauczycielem europejskich ekspertów, jak Alain Floquet (8 dan aikibudō), Roland Hernaez (7 dan nihon jūjutsu), Raymond Jugeau (6 dan nihon jūjutsu). Był konsultantem R. Habersetzera przygotowującego *Découvrir le Ju-jitsu* [1989]. Przez wiele lat był dyrektorem technicznym IMAF dla aikibudō i jūjutsu.

Opracował formy: yori-no kata (ura-no kata), juni-no kata (wariant kime-no kata), tai-no kata, ken taichi-no kata (genryū-no kata), suwari-waza-no kata, tsukami kata (te-hodoki), tambō-no kata, tantō-no kata, 8 happoken kata i inne oraz rozwinął sutemi-nage. Jest współtwórcą nihon jūjutsu – współczesnego syntetycznego stylu, aiki-yoseikan (aikidō-jūjutsu) – ewolucyjnej formy daitō-ryū aiki-jūjutsu oraz iaijutsu *yoseikan shintō-ryū*.

Mistrz Minoru był jednym z najbardziej wszechstronnych budōka. Za swe wybitne osiągnięcia uzyskał wysokie stopnie i tytuły w budō: 8 dan *menkyo kaiden* daitō-ryū aiki-jūjutsu, 10 dan aikidō (meijin), 10 dan jūdō (hanshi)¹, 10 dan iaidō (hanshi), 9 dan nihon jūjutsu (hanshi), 8 dan kobudō / kobujutsu katori shintō-ryū (shihan), 6 dan kendō, 5 dan jōdō, prawdopodobnie także 4 dan karate (shōtōkan lub *kudari*). Podobnie jak Gōgen Yamaguchi rozwinął własną metodę jogi. Był honorowym prezydentem IMAF i CERA-International.

Sukcesorem (sōke) pozostał jego syn – Hirō Mochizuki.

(oprac. WJC)

¹ 10 dan w federacji IMAF (Kokusai Budōin), a stopień 8 dan jūdō w Kōdōkanie.